

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובע Erich Ephraim Schoen

בעניין חשבונה של Elsa Schoen

מס' תביעה: 710747/MW¹

גובה המענק: 49,375.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתו של Erich Ephraim Schoen (להלן "התובע") לחשבון על שם Arthur Schoen². מענק זה הוא לגבי חשבון שפורסם על שם Elsa Schoen (להלן "בעלת החשבון") בסניף Zurich-Altstetten בנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעלת החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובע

התובע הגיש שאלון ראשוני בו זיהה את בעלת החשבון כאמו, Elsa Schoen, מבית Broll, אשר היתה יהודיה, נולדה ב-20 באפריל 1895, והיתה נשואה ל-. התובע ציין שלהוריו נולדו שני ילדים: התובע ואחותו, רות. התובע הוסיף שאביו היה איש עסקים ושהתגורר יחד עם משפחתו ב-86 Purkynova, ברנו, צ'כוסלובקיה. כמו כן, התובע ציין שבשנת 1933 אביו הפקיד כספים בבנק שוויצרי באמצעות דודו מצד אמו של התובע, Alfred Broll, אשר היה שליח בבנק *Länderbank* או ב-*Kreditanstalt* בווינה. התובע הסביר שאמו, אביו ואחותו נספו בטרזינשטאט. התובע

¹ Erich Ephraim Schoen לא הגיש טופס תביעה ל-CRT. אולם, ב-1999 הוא הגיש שאלון ראשוני, מס' HEB 0002 153, לבית המשפט בארה"ב. אף על פי שהשאלון הראשוני אינו טופס תביעה, בית המשפט, בצו מן ה-30 ביולי 2001, הורה שהשאלונים שניתן לטפל בהם כטופסי תביעה יטופלו כתביעות שהוגשו במועד (ראה: *Order Concerning Use of Initial Questionnaire Responses as Claim Forms in the Claims Resolution Process for Deposited Assets (July 30, 2001)*). השאלון הראשוני הועבר ל-CRT ונרשם תחת מס' תביעה 710747.

² ה-CRT לא איתר אף חשבון על שם קרוב משפחתו של התובע, Arthur Schoen, בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). תשומת לב התובע לכך כי ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתו כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובע או על מידע ממקורות נוספים.

הגיש מסמך מהקרן להנצחת זכר חללי גיטו טרזין המעיד כי Elsa Schoen, Arthur Schoen ו-Ruth Schoen נספו בטרזינשטאט ב-1942.

התובע הגיש שני טופסי תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב-1998 בהם תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם אביו, Arthur Schoen. בשני הטפסים התובע ציין את שם אמו. התובע ציין כי נולד ב-23 במאי 1922.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות תדפיס ממאגר המידע של הבנק. לפי רשומות אלה, בעלת החשבון היתה Elsa Schoen. מקום המגורים של בעלת החשבון לא צוין. לפי רשומות הבנק, לבעלת החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. לפי רשומות הבנק, החשבון הועבר ב-10 בספטמבר 1973 לחשבון מושהה מיועד לחשבונות רדומים. שווי החשבון ביום העברתו היה 6.60 פרנקים שוויצרים. לפי רשומות הבנק, החשבון נשאר בחשבון המושהה של הבנק.

בדיקת ה- CRT

זיהוי בעלת החשבון

השם של אם התובע מתאים לשם שפורסם לגבי בעלת החשבון. כביסוס לתביעתו התובע הגיש מסמך מהקרן להנצחת זכר חללי גיטו טרזין המעיד כי Elsa Schoen נספתה בטרזינשטאט ב-1942, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהיא בעלת החשבון נקראה באותו שם שמופיע ברשומות הבנק כשמה של בעלת החשבון. כמו כן, ה- CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעלת החשבון מלבד שמה. ה- CRT מציין שהתובע הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999 ושני טופסי תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב-1998 בהם תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם אביו או אדם אחר במשפחה הקרובה, כולל Elsa Schoen, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons), להלן "ICEP"), בה אותרו חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו שייכים לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). הדבר מלמד כי התובע ביסס את תביעתו לא רק על כך שלבעלת חשבון המופיעה ברשימת ICEP שם זהה לקרובת משפחתו, אלא על קרבה משפחתית שהיתה ידועה לו לפני פרסום רשימת ICEP. האמור לעיל גם מלמד שלתובע היתה סיבה להאמין שאביו או אמו היו בעלי חשבון בנק בשוויץ לפני פרסום רשימת ICEP. האמור תומך במהימנות המידע שמסר התובע.

ה- CRT מציין שלא מצא תביעות נוספות לחשבון זה. בהתבסס על כל האמור לעיל, הכרעתו של ה- CRT היא שהתובע זיהה באופן סביר את בעלת החשבון.

מעמד של בעלת החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובע הוכיח באופן סביר שבעלת החשבון היתה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע ציין שאמו, שהיתה יהודיה, נספתה יחד עם בעלה ובתה בטרזינשטאט ב-1942.

הקשר המשפחתי של התובע עם בעלת החשבון

התובע הוכיח באופן סביר שהוא קרוב משפחה של בעלת החשבון כאשר מסר מידע ספציפי המוכיח שבעלת החשבון היתה אמו. ה- CRT מציין שהתובע הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999 ושני טופסי תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב-1998 בהם תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם אביו או אדם אחר במשפחה הקרובה ובהם זיהה את הקשר המשפחתי בין בעלת החשבון והתובע לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP. כמו כן,

ה-CRT מציין שהתובע הגיש מסמך מהקרן להנצחת זכר חללי גיטו טרזין המעיד כי Elsa Schoen נספתה בטרזינשטאט. ה-CRT מציין שסביר להניח שהמסמך הזה יכול להימצא רק בידי בני המשפחה. לבסוף, ה-CRT מציין שהמידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובע הוא קרוב משפחה של בעלת החשבון, כפי שציין בשאלון הראשוני. אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום יתרת החשבון

רשומות הבנק מראות שהחשבון נשאר בחשבון המושהה של הבנק.

הבסיס למענק

ה-CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובע. ראשית, התביעה הינה קבילה בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). שנית, התובע הוכיח כי סביר שבעלת החשבון היתה אמו. שלישית, ה-CRT קבע כי סביר שבעלת החשבון או יורשיה לא קיבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעלת החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. רשומות הבנק מראות ששווי החשבון ב-10 בספטמבר 1973 היה 6.60 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין, לסכום זה יש להוסיף 435.00 פרנקים שוויצרים, המשקפים עמלות בנק מקובלות בהן החשבון חויב בין 1945 ו-1973. לכן הסכום המעודכן של החשבון הנדון הינו 441.60 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון מסוג בלתי ידוע אינו מגיע ל-3,950.00 פרנקים שוויצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל-3,950.00 פרנקים שוויצרים. השווי הנוכחי של סכום המענק נקבע על ידי הכפלת הסכום כפי שנקבע בהתאם לסעיף 29 במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 49,375.00 פרנקים שוויצרים.

הקף המענק

תשומת לב התובע לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתו כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתו לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.